

Wierzyciele pod szczególną ochroną

W wyniku implementacji postanowień Dziesiątej Dyrektywy do kodeksu spółek handlowych zostały wprowadzone przepisy dotyczące procedury transgranicznego łączenia się firm, w tym zabezpieczenia roszczeń wierzycieli. Jest to regulacja pozwalająca na realizację uprawnień jeszcze przed dojściem połączenia do skutku.

Przepisy te znajdują zastosowanie w przypadku, gdy spółką przejmującą lub nowo zawiązaną będzie spółka zagraniczna. W wyniku tego typu połączenia transgranicznego dochodzi do zmiany siedziby spółki, co oznacza dla wierzycieli zmianę jurysdykcji z krajowej na zagraniczną. Dlatego ustawodawca zdecydował o wprowadzeniu postanowień dotyczących zabezpieczenia roszczeń wierzycieli.

Jeśli spółką przejmującą lub nowo zawiązaną jest spółka krajowa, znajdą zastosowanie odpowiednie przepisy dotyczące ochrony wierzycieli właściwe dla połączeń krajowych. Dotyczą one oddzielnego zarządu majątkiem łączących się spółek, pierwszeństwa zaspokojenia z majątku swojej pierwotnej dłużniczki przed wierzycielami pozostałych łączących się spółek czy żądania zabezpieczenia roszczeń. Skorzystanie z tych uprawnień możliwe jest jednak po dokonaniu połączenia.

Konieczne było umożliwienie skorzystania przez wierzycieli z prawa żądania zabezpieczenia jeszcze przed definitywnym ukończeniem procedury połączenia transgranicznego. Przyznano zatem uprawnienie, dzięki któremu wierzyciel spółki krajowej może w terminie miesiąca od dnia ogłoszenia planu połączenia żądać zabezpieczenia swoich roszczeń, jeżeli uprawdopodobni, że ich zaspokojenie jest zagrożone przez połącze-

nie. Upływ miesięcznego terminu oznacza brak możliwości skorzystania z powyższego prawa.

Należy jednak zaznaczyć, iż w przypadku sporu, a więc wtedy, gdy spółka krajowa odmówi wierzycielowi zabezpieczenia roszczenia, o udzieleniu zabezpieczenia rozstrzyga właściwy według siedziby spółki sąd na wniosek wierzyciela, złożony w terminie dwóch miesięcy od dnia ogłoszenia planu połączenia.

Aby wierzyciele nie mogli zablokować procedury transgranicznego połączenia, ustawodawca wprowadził regulację, zgodnie z którą wniosek wierzyciela nie ma wpływu na wstrzymanie wydania przez sąd rejestrowy zaświadczenia o zgodności z prawem polskim połączenia transgranicznego. Możliwe jest zatem sprawne zakończenie połączenia.

Wprowadzając dyrektywę w sprawie transgranicznego łączenia się spółek, prawodawca europejski usprawnił i przyspieszył procedurę łączenia się spółek o charakterze ponadkrajowym. Dzięki temu rozwiązaniu wiele przedsiębiorstw może skorzystać właśnie z tej formy przeprowadzenia transakcji.

Przepisy dotyczące transgranicznego łączenia się spółek zostały wprowadzone do kodeksu spółek handlowych w wyniku implementacji postanowień Dyrektywy 2005/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 26 października 2005 r. w sprawie transgranicznego łączenia się spółek kapitałowych.

SZYMON OKOŃ

asystent prawny

JACEK KLIMCZAK

partner, Kancelaria SSW

Spaczyński, Szczepaniak

i Wspólnicy

PODSTAWA PRAWNA Ustawa z 25

września 2000 r. – Kodeks spółek han-

dlowych (Dz.U. z 2009 r. nr 13, poz. 69

z późn. zm.).